

[Clara Munck.]

om at pålægge kommunerne noget, de ikke har været forpligtet til før, selv om man vel nok har brugt det.

Jeg er som sagt på min gruppes vegne glad for, at vi endelig behandler et spørgsmål om familiepolitik. Vi er meget velvillige, og vi mener, vi ved en hurtig udvalgsbehandling kan få den rigtige lov.

Hanne Reintoft: SF må på sin vis hilse forslaget til ændringer i lov om husmoderafløsning med glæde, da vi selv i sidste folketingssamling under behandlingen af lov om børnetilskud foreslog, at der skulle indføres en ordning, der kunne skaffe pasning til et sygt barn, når moderen måtte på arbejde, ligesom det er vort synspunkt, at man må sørge for, at moderen får fuld dækning for tabt arbejdsfortjeneste, når hun må blive hjemme hos et sygt barn, enten fordi en sådan husmoderafløsning ikke kan skaffes, eller fordi barnet er så sygt, at moderen ikke bør gå fra det.

Selvfølgelig kan vi derfor i dag støtte dette forslag til ændring i lov om husmoderafløsning, således at der kan tilkaldes husmoderafløser straks uden lægerequisition de 4 første dage af barnets sygdom. Men det skal dog tilføjes, at vi hellere havde set vort forslag om særlige husmoderafløserer knyttet til børnehaverne og vuggestuerne, således at disse ansatte til daglig gik til hånd i børnehaven og derefter rykkede ud, når et barn meldtes syg, under institutionslederens ansvar og opsyn. Børnene ville så kende de pågældende husmoderafløserer fra børnehaverne og være mere trygge ved dem end ved en fremmed husmoderafløser, noget, et sygt barn i meget høj grad har behov for. Den fulde lønkompenstation til den mor eller far, der må blive hjemme, må henføres til anden lovgivning, og vi får jo næppe denigestilling indført, at faderen også kan blive hjemme, før vi har fået ligelønnen indført.

Må jeg i denne forbindelse nævne, at jeg mener, at taksterne for betaling af husmoderafløsning må laves om. Allerede ved en statskat på 2.688 kr. skal der betales fuld takst for en husmoderafløser, ca. 5 kr. 28 øre i timen. Hvis begge ægtefæller arbejder ude, har selv lavtlønnede en skattepligtig indtægt af denne størrelse, og også bedre

gagerede mennesker har svært ved til ekstra husholdningsudgifter at betale omkring 200 kr. om ugen. Hvis en kvinde, der får lønarbejderdagpenge, bliver syg og må have husmoderafløser, så vil betalingen for denne husmoderafløser faktisk andrage nøjagtig det samme som sygedagpengene, sådan at man må sige, at hun mister erstatningen for sin arbejdsindtægt. Det ligger helt klart i det daglige arbejde, f. eks. på et hospital, at mange kvinder, der sendes hjem efter sygdom, siger nej tak til den af lægen som nødvendig rekvirerede og anbefalede husmoderafløser af økonomiske grunde, og det kan ingen være interesseret i.

Selvfølgelig har kommunerne mulighed for at betale husmoderafløsningen, men forudsætningen er, at der foreligger trang, hvilket man næppe kan påberåbe sig i de mange tilfælde, hvor et par hundrede kroner om ugen simpelt hen bare er for stor en belastning for et snævert middelstandsbudget. Jeg håber meget, at man også i udvalgsarbejdet vil overveje denne side af sagen, og skal i øvrigt tilsige SFs velvillige behandling af lovforslaget.

Rigmor Christensen: Det radikale venstre ser med stor velvilje på husmoderafløsning. Det er en god hjælpeforanstaltning og har også virket tilfredsstillende i de kommuner, hvor man har kunnet gennemføre ordningen. Den er en del af det tryghedsnet, som et samfund kræver, et tryghedsnet, som i øvrigt godt på flere felter kunne tåle en udbygning. I øvrigt ser mit parti gerne, at man koordinerede disse tryghedsbestemmelser, i stedet for at man som nu får så og så mange særskilte love.

Til det foreliggende lovforslag skal jeg gøre følgende bemærkninger:

I lovens § 3 gives der mulighed for husmoderafløsning uden lægerequisition for indtil 4 dage, såfremt det drejer sig om et sygt barn. Jeg finder, det er en særdeles gavnlige hjælp, der her tilbydes. Man kan jo forestille sig den situation, at en udearbejdende moder, der er på dagløn, bliver kaldt til vuggestue eller børnehave for at hente barnet, der er blevet syg. Det kan mange gange være vanskeligt at få fat på lægen den samme dag, og næste morgen, hvor hun muligt skal møde 6, 7 eller 8, kan hun først træffe lægen i hans telefontid